

Ca-Nostra

* * * ANY OCTAU.—NÚM. 341 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 12 DE DECEMBRE DE 1914 * * *

INCA PROGRESA....

III

CASA-CONVENT

Crida molt l'atenció, a tots els qui passen pel carrer de Sant Francesc, la construcció que s'està fent a lo que era Sellar de Ca'n Gotleu, que les senyores Morey han regalat a les Monges Paüles o de la Caritat.

Ja s'han posades les derrerres filades an el cos de l'edifici que ha de servir per morada de les religioses i per capella. El solar total mida uns tretze metres d'amplaria en coranta de llargaria. A l'altre extrem o sia a darrera, en sortida al carrer del Torrent, s'axeca un altre espaiós edifici, que no està tant envant, destinat a escoles.

Entre'ls dos cossos que se puguen quedarà lloc per un bon corral o jardí, tancant-se per la banda del carrer per un tercer cos de edifici més baix i estret destinat a ussos secundaris.

Per lo que hi ha fet ja's veu que serà un edifici ben entès i acabat que honrarà a l'autor del projecte, Mossen Miquel Salvà, de Lluchmajor, i el qui l'etzecuta, Mestre Sebastià Riusech. Les línies del seus frontis són netes, proporcionades i nobles, que donen un conjunt de magnificència i suntuositat que contrasta en tanta mesquinesa modernista d'altres construccions, que no divem res. Heu repetim, perque voldríem que s'orientàs amb això d'enfronts: una senzilla reixa, un llis contorn fet amb art val més que tots els adornos i colorins de mal gust de que semblen tant devots certes persones. Si les línies mestres no son ben pensades, si les branques no són proporcionades, si hi ha mala mescladissa de materials, en va s'esforçaràn per dar bellesa amb detalls modernistes damunt una construcció pujada en forma antiga.

CONVENT DE FRANCISCANS

A pesar de lo que duen gastat no's pot estar en més malas condicions de lo que estàn ara, per tenir les habitacions dotentes i lluny de sa iglesia, veent-se obligats anar-hi per dins el claustre que ve esser un entremeliat de corrals dels veinats, en detriment de la clausura que la retgla los imposa.

Ara bé; el regal de les senyores Morey, de que ja hem parlat, dona lloc a una combinació que millorarà l'estatge de dues comunidats i beneficiarà el mateix poble.

A les monges, que tendrà una casa nova feta segons les formes conventuals i estaràn més dins el poble.

An els frares, que tenen comprada el convent vei de les Paüles que està a on era portaria i escola dels antics religiosos menors de Sant Francesc; habitacions que donen a la placeta, al chor i a la sacristia de la iglesia. Amb això els Franciscans ja hauràn reconquistat més de dues terceres parts de lo que era convent de Sant Francesc, i merexeràn alabança de l'art, de la religió i de l'antic poble d'Inca, si tornen restaurar el claustre en la seva primitiva forma.

Quant es tractava de fer-hí un hospital, nostre estimat Diocesà, que tant se desvel·la pels edificis religiosos, devant nosaltres, demostrà dessig que dit claustre fos restaurat.

Finalment, en serà beneficiat el poble, puis enseguida que hagen buidat ses monges, els Franciscans tendrà amples sales per poder instalar escoles a on la barriada de canavall trobi pels seus nins instrucció, educació cívica i religiosa.

Per aquestas obres es necessiten molts de diners. Es vè que les monges disponen dels caudals del convent venut, pero que no los bastará ni de molt; i més cert és encare, que'ls frares han comprat i no han venut, ni dema-

nat cap almoina per millorar sa morada personal, encara que'n tenguen necessitat, sols han demanat per fer la torre del campanar que ara li tornen pagar una grossa investida.

DANIEL.

Inca 12—12—14.

ADVENT

*El gran profeta dicta la excelsa profecia,
els llavis del vident flueixen llet i mel;
i els patriarques riuen de la bondat del cel
i els cedres corpulents destilen ambrosia;*

*les vinyes de Sió tremolen d'alegria,
son flor de prometença les verges d'Israel,
l'espai és tot claror, la terra tota anhel...
jel Rei potent vindrà dins l'àurea llum del dia!*

*i s'esdevé una nit serena i constelada,
es senten bells d'ovelles i flautes pastorils,
el Rei potent habita la casa dels humils
i és plena de fervors la cova desolada...*

*jel poble hebreu s'allunya soberb i negligent!
¡Senyor vinga a nosaltres la joia de l'Advent!*

JOSEP PARADEDA, Pvre.

¿Qui'ls ho havia de dir?

Alguns diaris francesos han referit lo següent. Lo ministre Briand que com tots los altres gastà un bon automòvil per anar de Burdeus a París y allà hont convinga, té per *chauffeur* un soldat dels movilisats per les necessitats de la guerra escullit entre'ls que s'oferiren com a practichs en l'art del volant. Y vataquí que en Briand observava moltes vegades que en estant parat l'auto, solia, després al tornar montar, trobar el seu *chauffeur* molt atent a llegir un llibre que'l duya sempre a la butxaca. Un dia volgué averiguar quina era la lectura, y averiguá que'l seu *chauffeur* es un capellá.

Peró lo mes notable es lo que li ha passat al ministre de la guerra, Mr. Millerand. Aquest al instalarse en son ministeri en circumstancies tan crítiques, volgué rodejarse de persones de tota confiança y encomaná a un general que li procurás quatre oficials escriptors ben practichs en la redacció de documents y homens d'assegurada probitat. Feta la tria entre'ls reclutas de la primera movilisació, resultá que'ls quatre oficinistes de

mes confiança del ministre de la Guerra, y mes aptes per comissions extraordinaries del servey, també eran quatre capellans. Ab la circumstancia, anyadeix lo periodich de qui prenem aquesta noticia, que'ls tals oficials cada dia abans de anar ab puntualitat matemática al seu *bureau*, primer van a celebrar la Santa Missa.

Segur que tant en Briand, l'home funest de la lley de separació, com en Millerand que de les files socialistes ha pujat fins ha ocupar un càrrech tant difícil y de tanta responsabilitat en días de gran conflicte per la patria, may haurían pogut somniar que haguessen de ser sacerdots los seus servidors de major confiança.

Lo clero francés está donant un exemple d'abnegació patriòtica que, si demà no es correspost per los governants de la Fransa, ab una reparació completa, tornant a l'Església Catòlica los seus drets y regoneixentli la seva indiscutible autoritat, serà un pecat de ingràtitut tant negre que's farà mereixedor d'un càstich pitjor que la ruda proba per la qual está passant actualment. A les prevariacions y repetides ingràtituts del poble judaich, *dura cervicis* podria compararse la ceguera dels governs sectaris de la nació francesa; y podrian per sempre mes esborrar aquell nobilíssim lema de *Gesta Dei per francos*.—*Gazeta de Vich*.

DE QUAN ERA NIN

V

TORDS Y ORONETES

*Per Sant Maclà
l'oreneta ve
i el tord se'n va.*

Al començar la tardor s'acaben les festes de l'istiu i les alegres veremades. El vi novell bull dins les panxudes botes del celler fosc; dins les vinyes, les serments espampolades i allanguides, roceguen abatudes per la terra humida; en el sementer els arbres s'esfullen poc a poc, esgrogueits; i en els olivars i garrigues els fruits comencen a madurar. Pels canals i per les planes s'hi senten les primeres fredors de la neu llunyana; i se'n van les darreres orenetes cap a les terres calentes i soleioses del migdia. En aquella estació, cada any, els dies de calma i les nits de lluna plena, vénen de les negres i ombrivoles selves germàniques els ocells immigradors de l'hivern; el tord i la passera, l'estornell, la cúa-roja i el rupit.

Llur cant és monitón, suau i trist, la color fosca, grisenca i apagada, color de temporal, la carn fluixa, la ploma flonja, les formes pesades, l'ala curta i el volar feixuc. La major part viuen solitaris; són molt menjadors, golosos i egoistes, però tranquils, seriosos, treballadors i meditativs com a bons alemanys.

Arriben cansats i morts de fam, amb els peus nets del fanc de la terra abandonada, però conserven la fisomia d'ella, en tot i per tot, així com guarden la de l'Àfrica les aus qui d'ellà vénen.

L'orenella, la valsia i el cabot parèixen moretons. Tenen el cap petit i airós, el còs arredonit i de belles formes, les ales llargues i primes, com les veles del barquet navegador, dispostes per volar amb rapidesa, sense cansar-se, les plomes atapides, llustroses i brillants, com els raigs de sol de que viuen. Tenen la carn dura i negrosa, i el seu cant inarmònic és un giscar aixordador i vibrant. Són aus sobries, fines, esveltes, naturalment elegants, sensuals i amoroses i, tant mal feneres, que sols s'entretenen en fer el niu, covar els ous, mantenir les butzeques i... volar, valar sempre, sense ésser útils per res.

Doncs mirau com és la gent: mentre la festosa i selvatge oreneta és respectada de tothom amb religió i temor, al pobre tord se'l persegueix de mort per tot Mallorca. En vénen molts i se'n tornen pocs.

L'orenella, l'au sagrada d'aquesta terra, va i ve, i ningú la caça, ni la toquen, ni tan sols la molesten;... cada parella a l'emigrar ja és un esbart.

Escoltau sobre això antics records:—Devés mitja hora lluny de la possessió on vaig néixer, tirant per la vall amunt cap a tramuntana, hi ha un casal rònec que els anys esbucquen, que en temps passat va ésser l'astatge dels meus avis. Un sigle fa que va quedar mig oblidat i casi desert dins la tanca de sembradiç, entre el vell socam de l'olivar. Sols habitaven la cuina, les estables i els corrals, els pastors amb les ovelles i un jai guardià qui feia l'escudella, traullava ací i allà, i cercava els ous de les gallines. En els alts de la casa hi havia feixos atapaits de llarga palla d'ordi, llegums i grans escampats sobre el trespol per dins les cambres fosques, velles i sense mobles ni cortinatges, com no s'hi comptassen les llargues teranyines que penjaven del sostre. Jo hi anava de tard en tard qualche vegada. Aquella deixadesa i abandó, en la soletat i la foscor de les buides estancies me feia por; per dins els crivells, pels recons i per les fraginades, me semblava veure-hi rates, aranyes i dragons. Aviat fugia; sols m'aturava breus moments dins l'ampla sala de davant, la qual tenia les parets crivellades i plenes de taques de les goteres i el sòtil ponxut amb les fustes vinclades, podrides i negres. Era una estancia nua i deserta com les altres de més endins, però clara i lluminosa, de tons grisos, morats o blaus, segons la claror hi feria.—L'ampla finestra estava sempre oberta de bat a bat, perquè les portes eren caigudes, corcades i desfetes pel vent i la humitat. M'hi aturava per mirar penjat del sostre, aferrat en el llenyam gropós, el niu de call-vermell que la oreneta hi feia niu cada primavera a força de picadetes de fanc.—La femella covava, mostrant per sobre el niu el capet negre i airós, de bec curt i ulls brillants. Veient que la mirava, fugia totduna pel finestral obert llençant-se ràpida per l'ample espai, amb giravols i giscos, fins que la perdía de vista entre les altres que, volant lleugeres, formaven un ruixat marejador i alegre.

Cada istiu hi tornava la oreneta, i si per dissort se moria en terra estrangera, un dels

seus fills, fent parella nova, seguia bastint el niu dins la gran sala.

L'any que feia set portava, de la terra llunyana d'on venia, un miraculós pedrolí que treia de dins l'ull la busca, si per desgracia hi queia.

Tot això me va contar el jai de l'aviram i l'escudella, i encara em va dir més. Me digué que, trobant-se esclau a Moreria un jovençà, de la seva estimada sabé noves, per un bitllet trobat en el collar de seda d'una oronella qui cada any niava en el sostre de la cambreta de s'anyorada. Set anys va durar el negre cautiveri, i cada any, al brostar les flors, venia del soleiós mitjorn la missatgetra portadora de noves esperances, i al caure les fulles se'n tornava duent-se'n en el collar forces novelles.

Per això estim les oronetes!

Un dia de temporal en va caure una, morta del llamp, sobre la terra humida. Quan me la mostraren ja era ben freda, rígida, amb els ulls closos, les ales mig badades i tacat de fanc i molça el seu pit blanc.

Mirant-la vaig plorar!

Joan ROSELLO.

(Continuarà)

CONSISTORI DELS JOCS FLORALS de Barcelona

(Any 50.e de llur restauració)

CONVOCATORIA per la festa de 1915

Als poetes catalans en vers o en prosa, no solament de Catalunya, sinó de totes les encontrades on la llengua catalana és coneguda o parlada, els VII Mantenedors dels Jocs Florals de Barcelona...

Salut!

I cumplint l'honrosa comanda que de l'Honorable Cos d'Ajunts els VII Mantenedors han rebuda, a tots els conviden per la present esperant vulguen pendre part a la Festa, que seguint les bones costums establertes serà regida conforme les prescripcions del següent Cartell:

Cartell dels Jocs Florals

El primer diumenge de maig vinent (que s'escau el dia 2) serà celebrada la Festa i en ella adjudicats els tres Premis ordinaris oferts cada any per l'Ajuntament de Barcelona, corresponents als tres mots del nostre lema: Patria, Fides, Amor.

I en conseqüència, una englatina d'or serà donada a la millor poesia d'esperit patriòtic sobre fets històrics o tradicionals, usatges o costums de la Terra.

Una viola d'or i d'argent a la millor poesia religiosa o moral.

Una flor natural, premi anomenat de honor i cortesia, a la millor composició poètica sobre tema que es deixa al bon gust i franc arbitre de l'autor.

Segons la bella costum establerta, qui obtinga aquest premi deurà oferir-lo a una dama de sa elecció, la qual, proclamada Reina

de la Festa, entregarà els altres premis als qui en sien guanyadors.

Premi extraordinari.—Una Copa artística a la millor composició en prosa, de caràcter literari.

Accèssits i Mencions honorífiques.—Autoritzats pels Estatuts dels Jocs Florals, els VII Mantenedors podran concedir tants Premis, Accèssits o Mencions honorífiques com els sembli convenient, per recompensar composicions meritories que no sia possible incloure entre les del Cartell usual.

Les composicions poden ésser escrites en català d'aquest Principat, de les illes Balears, de Valencia, del Rosselló o de la Sardenya, amb totes ses varietats dialectals o hé ortogràfiques; advertint que les composicions que no sien rigurosament inèdites no entraran en concurs.

Llurs autors tindran cura de portar-les, o de fer-les remetre: Baixada de Cervantes, núm. 7, principal, segona, abans mig dia del 15 de març vinent, acompanyant-les d'una plica closa, que dintre durà el nom de l'autor i de part de fóra el lítol de la composició; advertint que per la remesa dels premis no serà vàlid més que el nom que es trobi clòs dintre la plica.

Els premis no retirats abans del 15 d'octubre de l'any vinent se tindran per caducats.

També es fa avinent als Molt Honorables Senyors Concursants, que el Consistori es reserva per un any la propietat de les obres premiades, amb el ben entès de que la publicació total o parcial de qualsevolga d'elles, abans de la Festa, implica la renúncia a tota mena de distincions.

Premi Fastenrath.—Seguint el torn establert l'any 1909, aquest premi serà per la millor novel·la original en llengua catalana, publicada dintre els sis darrers anys, o sia del 1 de janer de 1909, al 31 de desembre de l'any actual de 1914.

Podran sol·licitar-ne la concessió, l'autor o qualsevol particular o corporació acompanyant dos o més exemplars de l'obra, abans del 15 de janer de 1915.

I ara, cumplerta la comanda que els VII Mantenedors rebérem de fer la present «Convocatoria», terminarem nostre comès, demanant al Senyor belles inspiracions pels poetes i bona cosa de discreció per cada hu dels qui modesment serem jutges.

Fou dictada la present a Barcelona el 25 de novembre de 1914.

Josep Pin i Soler, president; Ferràn Aguiló, Jacinto Torres i Reyetó, Ernest Moliné i Brasés, Oriol Martí Cosme Parpal, i Rafe! Folch i Capdevila, secretari.

es práctico, y puede decirse que está todo lo práctico de la materia.

Con este *Manual* y el *Almanaque de la Prensa Católica* que publica y mejora todos los años esta misma Redacción infatigable, tiene un católico un arsenal de medios de propaganda, un índice copiosísimo de la Buena Prensa así español como extrajera, un guía muy pensado de acción propagandista.

En verdad, al recomendar esta propaganda, acaso el primer paso que podemos indicar es la compra y difusión de estos dos libros, el *Manual* y el *Almanaque*. Y al comenzar este apostolado acaso el primer acto deberá ser la lectura de las dos obras.

Realmente *Ora et Labora* es un buen ejemplo de propaganda. Su actividad, su discreción, su imparcialidad, su constancia, su prudencia práctica y su carácter entero y cristiano, merecen grandes alabanzas. *Ora et Labora* es su lema; ora y trabajo o *A Dios rogando y con el mazo dando*. Y este debe ser nuestro; empezar orando, y seguir trabajando y acabar venciendo. Todo se va logrando, como el mismo *Ora et Labora* lo hace notar.

Pero aún hay que orar y trabajar más y regularmente habrá que estar orando y trabajando para seguir venciendo.

Yo te ruego, lector celoso que no dejes sin recompensa el trabajo activo de tantos años de la Sección de Propaganda del Seminario de Sevilla que tanto y tan desinteresadamente trabaja.

Mucho y de muchas maneras les podrás ayudar; con recursos, con recomendaciones, con compras de libros, y, sobre todo, con la lectura y práctica de sus métodos y consejos. No falten en tu librería estos dos libritos; i no faltes tú en la lectura y obsevancia de sus consejos.

R. VILARIÑO S. J.

(*El Mensjero del C. de J.* Octubre, 1914.)

El VII Certamen Periodístico

Hemos recibido la extensa lista de lemas correspondientes a los trabajos presentados al VII Certamen Periodístico organizado por el Centro «*Ora et Labora*».

No menos que los anteriores, que vienen celebrándose anualmente desde 1908, ha obtenido éste un éxito completo.

Baste consignar que NO HA HABIDO NI UN SOLO TEMA DESIERTO de los 40 que contenía el Programa, y que entre los presentados, hay 12 Primeras planas, 7 Poesías, 25 Hojas Parroquiales, 4 Novelas, 18 Piezas representables, 11 Estudios técnicos de Periodismo, 10 Hojas de propaganda, 20 Cartas al Director de «*Ora et Labora*» sobre el tema de los sacerdotes maestros, 15 Caricaturas, 19 Crónicas, 60 Artículos de fondo, 25 Cuentos y 48 Trabajos científicos.

En total 630 trabajos.

Noves d'Inca

FESTA DE LA IMMACULADA

Després de lluída novena dedicada a la Puríssima, s'ha celebrada la seva festa amb molta solemnitat. A la igle-

sia parroquial, vestida amb ses millors galanures, hi va haver solemnes completes i nombrosa comunió general de filles de Maria, Congregació mariana, Circol tradicionalista i demés poble, essent moltíssimes les persones que combregaren aqueix dia.

A l'Ofici major, la gran gentada que hi assistí, fonc presidida per les autoritats civil i militar. Se cantà una partitura d'En Perossi.

El P. Redal dexà caure un penegíric de la Puríssima que deixà embabaiat a tot-hom. En la primera part demostrà la raó del dogma de la Concepció Immaculada de Maria; i en la segona, feu historia de la devoció del poble cristià an aqueix Misteri, sent notar que la seva creencia data del principi del món.

Tengué paraules de lloança i encoratjament pels militars. Digué que concebía un comerciant sense fè, un metge que curant el cos matàs les ànimes, un magistrat que venés la justícia; pero no concebía un militar sense fè, perque ells són els homos mimats de la gloria i del heroisme; i per alcançar aqueis dons, és necessari tenir un cor d'altas aspiracions i fundament religiós. Retregué la religiositat dels guerrers pagans i dels catòlics. El fraire és germà del militar, afagí; si venien dies de lluita cridau-me a mi, que a vostro costat serviré a la patria. Si'm matava un bala inimiga, sols vos demanaré una esquins de la bandera espanyola per embolcar el meu cos, set pans de terra i una creu per la salvació de la meva ànima.

Al capvespre hi va haver processó que recorregué els carrés de costum de la població. Anava amb aquest orde: Congregació Mariana de fadrins, una comissió de Militars, Clero parroquial amb la Puríssima, Ajuntament presidit pel Sr. Bal·le i pel Sr. Coronell, banda de música del Sr. Rotger, Congregació de filles de Maria i les nines de les costures franciscanes i paüles. Totes les associacions llevaven sos artístics penons.

Durant el temps que'l P. Redal és estat nostre hoste s'és hospedat a la senyoral casa de D. Lloaxim Gelabert, quina familia és la capillera de la Puríssima amb Mossèn Antoni Ferragut.

L'INFANTERIA A SA PATRONA

A la Iglesia de Sant Domingo, a les deu, el capellà del Retgiment, Mossèn Antoni Vila, celebrà missa en honra de la Puríssima, que fou oïda per l'Infanteria i s'oficialitat.

A l'altar major, baix tenda real i dins una gloria de niguls il·luminada per electricitat, es destacava l'esbelta imatge de la Verge. Pel presbiteri i pilastres de la iglesia es veien armes i

¿Quiere V. difundir

la Buena Prensa?

Si es que lo quiere y desea saber el modo de llevarlo a cabo, le recomiendo un opusculito que la Redacción insigne de *Ora et Labora*, ha compuesto y vendé al precio de un miserable real.

El librito se llama *Manual del Propagandista* y es un precioso reglamento y vademecum de los apóstoles de la Buena Prensa. En él todo

trofeus de la milícia. La llum elèctrica, blanca i atrevida, abundava per tot arreu simètricament combinada, fent empagair els ciris que'n sa dèbil llum es fonien, com un sacrifici, davant l'Inmaculada.

Durant la celebració, la Capella se-riàfica de Sant Francesc cantà mots i antifones litúrgics.

El Coronell D. Waldo Calero, entrà i tregué de dins la Iglesia la bandera del seu Regiment.

An el lloc destinat als convidats hi veren una comissió del Ajuntament amb el Sr. Bal·le, el Jutge Instructor amb son Secretari de govern, el Registrador de la Propietat, el Jutge Municipal, el Jefe de Correus, Comissions de Franciscans i del Germans de les escoles cristianes i moltes altres distingides persones de la Ciutat.

Allà, per devers les cinc del capvespre, se serví un ranxo extraordinari, esplendidament preparat, an els soldats. En aquella hora, moltíssima gent acudí an el corté a veure la festa de la Infantaria.

A SAN FRANCESC

Entrada de fosca se començà una solemne novena a la Puríssima, a on sentiren una salve monsarretina que va esser com el darrer plat dolç d'aquella plena i gloriosa diada.

INTERESANTE

ORTOPEDICO HERNIOLOGO EN INCA

El auxiliar técnico del reputado ortopédico de Madrid, D. Jerónimo Farré Gamell, recibirá consultas en INCA. los días 12, 13 y 14 del mes de Diciembre, de 11 a 1 y de 3 a 6. en la FONDA JANER, para los que padezcan de HERNIAS (quebraduras) desviaciones del espinazo, COXALGIAS, parálisis infantil de las piernas, desviaciones de las rodillas, corvaduras de la tibia, pies equinus, varus y valgus, tarsalgia de los adolescentes ó pie plano doloroso, abultamiento del vientre, descensos de la matriz, etcétera, que deseen someterse al método especial é infalible de dicho afamado autor, distintos de cuantos otros se conocen y proclamado como el único científico por todas las eminencias médicas. Con su sistema se dominan todas las HERNIAS, por antiguas y voluminosas que sean.

Piernas artificiales, cualquiera que sea el sitio de la amputación

No admite encargo de aparato alguno sin la presentación personal del paciente.

Enviaremos gratis á quien lo solicite nuestra interesante obra, de 200 páginas, titulada "Hernias y cuestiones enlazadas con su tratamiento,..."

En Madrid, en su Gabinete Ortopédico, Carrera de San Jerónimo, número 57, principal.

AJUNTAMENT

Avui a mitx dia hem acudit a la Sala, com solem fer-ho molts de dissabtes, i el Sr. Bal·le D. Pere Balle, amb la amabilitat que'l distingeix, mos ha donades les següents notícies:

Que'l Ajuntament ha acordat fer despareixer la caseta que hi ha es mig del Mercat de Bestià, per fern-hi un'altra més gran a on hi puga viure una familia. Mos ha alabat molt el projecte, trassat per l'Arquitecte municipal, Sr. Alenyar, que no mos ha pogut mostrar per tenir-lo s'autor.

Mos ha dit que tindrà dependència per café, sala de contractacions del mercat, portics per redosar-se la gent, comuns públics ben fets, unes terrasses que hi podrà tocar la música, si ve bé, i fins an els alts s'hi poria fer lloc per fonda.

El presupost de dita casa està estimat per l'arquitecte en 10.000 pessetes.

Se substarà per la treta dels arbitris del mercat del bestia, per un número determinat d'anys.

Aqueix nou projecte, mos ha afegit el Sr. Bal·le, a primera vista pareix una inoportunitat dur-lo ara a la pràctica quand l'Ajuntament té tants de projectes entre mans; però no hu és, ben mirat, per quant dins el presupost ordinari del Municipi se pot desplegar. si's té en compte que dins breu temps quedarà lliurat de la renda del corté del Regiment, i de les cases del hospital militar i del Mestre armé.

Per altra part, dins alguns anys la renda de la nova casa produirà al Municipi uns bons ingressos. Amb aquesta construcció el Municipi no ve fer més que un negoci al meteix temps que dona al públic noves comoditats en ses concertacions.

—El Sr. Bal·le i el Inspector de queviures, aquesta setmana han passada visita a les dobaries dedicades a l'aprofitament de porcs morts de malaltia i de cavalleries inservibles.

A una d'aquestes dobaries la trobaren en males condicions, tenien un ca mort penjat. El Sr. Bal·le amonestà a l'amo advertint-li que aquelles operacions tenien que fer-se al Carnatge.

Mos manifestà el Sr. Bal·le que tractaria de posar unes noves calderes an el Carnatge per treure d'Inca l'obra de profitaments, i uns sumiders en condicions porque'ls desperdicis quedassen ben tapats.

En honor a la veritat, mos ha afegit el Sr. Bal·le, hem de dir que la dobaria de l'amon Miquel Antich (Solleric) la trobaren neta com una plata, amb uns bons enritjolats per les operacions.

—Ultimament, mos digué que, passades festes, comensarien els embargos dels qui encare deven el consum de 1915, per aplicar els diners a les obligacions del Corté.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat

Bessó	a	98'50	el quintá
Blat	a	23'50	la cortera.
Xexa	a	24'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	09'50	id.
id. foraster	a	09'00	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	21'50	id.
id. per bestia	a	21'00	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	33'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	05'25	
Safra	a	03'75	s'uns.
Porcs		10 a 11	

ESTAMPES

DEL

COR DE JESÚS

DE 75 AMB 55 CENTIMETRES

I ALTRES MIDES

Propis per fer l'entronament

del Sagrat Cor

A LES CASES CRISTIANES

C. Murta, 5=Inca

Dietario para 1915

CONTIENE DATOS DE

Madrid, Barcelona, Valencia Sevilla
y Palma de Mallorca

Imprenta de Miguel Durán Seurina.

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan, **Cuellos, Puños y Camisas.** Preferimos se entreguen las prendas sucias o sea sin lavar

Precios

Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id. id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca.—Sastrería y Camisería de **FLORENCIO PRAT.**—Mayor, 6, 8, 10.—P. del Sol, 1 y 2